

lābi, Saksa ordorūütlite laagrisse. Preisi sõamehed nägiwad teda kūll oma koormaga minewat, aga hirm tema eest pidas nende käed finni; sest n'ad pidasiwad Goolin'it árawöitmataks meheks, ja et n'ad isi oma silmadega seda nägiwad, mis neil foguni uskmata oli, mis ta neile praegusete teinud, ja sellepärasf keegi temale tee páale ette minna ei julgenud, lašksiwad n'ad teda rahuliste ordo laagrisse minna.

Sijn oli Goolin'i esimene mure oma armsa õele üht pühakku matmist walmistada. Waggad ordorūütlid olivad temale selle asja juures abiks. Xuuga sai see kalliste ostetud furnukeha õnnistatud mulda pandud. Tema baua páale laškis Martin Goolin pölwili maha ja tootas kindla wandega tema mõrtsufatele igawest kättemaksist ja tagakiusamist.

Ta aastus nüüd ordowäre sekk teenistuseesse ja käis igal pool nendega Preisi paganate waštu sõdimas. Üsna uskmata olivad need teud, mis Goolin nüüd tegi. See kõla tema woprusest, täitis waenlašte súdamid suure

hirmu ja ahastusega; sest, kus ta ennast ilmutas, sääl pögenesi wad kõik tema eest ára; isigi tema nimi ajas juba julgeid ja súdamlikkusi Preislasi pögenema. Kõrgeste aga auustas rüütliordo seda wahwat wöitlejat ja tegi temale igapidi auu; isigi landmeister ka, — sest ülem- ehk kõrgemeister elas seeford kaugel Beneetsias — ja lõi teda ritteriks ehk rüütliks.

Mii wahwaste kui ka ordo raudriide mehed Preislaste waštu wöitlesi wad, ei wöinud nemad seeford oma ülekäte läinud alamate waštu mitte seista ega neid eneste alla tagasi sundida, et kūll mõned üksikud waprad mehed ja nende páálid ehk juhataja wahwaid tegusi tegi wad; kudunud õnn ei tahtnud mitte enam tagasi tulla. Pea ei julgenud nemad sageda lahingipöllu páale oma wöitja Preislaste waštu mitte enam wålja tulla; pidirad aga suuremalt jault rõömsad olema, kui neil veel korda läks, oma kindlus ja linnasi nende eest kaitse da. See ei wöinud aga meie wahwa Martin Goolin'i tulist kättemaksmise himu mitte